Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У 7563/19
28.04.2022. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Петровић, као записничарем**,** одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије, ради поништаја решења Уп II број: 0031-10412-87-1/2019 од 12.03.2019. године, у предмету престанка права на новчану накнаду, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.04.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се **ОДБИЈА**.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Филијале за град Београд, број УП-I 0104-10411-162-2/2018 од 30.01.2018. године, којим тужиоцу престаје право на новчану накнаду, признато решењем Филијале за град Београд број: УП-I бр. 0104-10411-162-1/2018 од 08.02.2018. године, закључно са 26.06.2018. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 14.05.2019. године, уз коју је приложено оспорено решење, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да ради у фирми, где не ради стално, да има четворо малолетне деце и да му је жена психички болесна, због чега би му значила накнада за преосталих пет месеци.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења наводећи да је оспореоно решење правилно и на закон засновано. Предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени одбио жалбу тужиоца, налазећи да је правилно поступио првостепени орган када је донео ожалбено решење, сагласно одредби члана 76. став 1. тачка 3. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености ("Службени гласник РС", бр. 36/09...113/17). Ово јер је у проведеном поступку утврђено да је тужиоцу решењем Филијале за град Београд бр. 0104-10411-162-1/2018 од 08.02.2018. године признато право на новчану накнаду у трајању од 12 месеци, почев од 26.12.2017. године. Истим решењем тужилац је обавештен да је дужан да обавести Филијалу за град Београд о свакој промени која утиче на стицање, остваривање или престанак права на новчану накнаду, најкасније у року од 5 дана од дана настанка промене. Тужени је даље навео да је тужилац у међувремену док је примао новчану накнаду, засновано радни однос почев од 27.06.2018. године и ушао у обавезно социјално осигурање, а о томе није обавестио Националну службу за запошљавање, да је на редовном јављају био 14.06.2018. године, с тим да је радни однос засновано без да га је саветник за запошљавање упутио код тог послодавца. Стога је и по налажењу туженог, правилно закључивање првостепеног органа да тужиоцу престаје право на новчану накнаду, које је било признато решењем првостепеног органа од 08.02.2018. године, закључно са 26.06.2018. године.

Одредбом члана 31. став 1. тачка 6. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености ("Службени гласник РС", бр. 36/09...113/17), прописано је да незапослени има право да оствари новчану накнаду за време незапослености, док је одредбом члана 32. став 1. тачка 7. истог закона, прописана обавеза незапосленог да у складу са одредбама овог закона обавести Националну службу о свакој промени која утиче на стицање или губљење права или обавезе по овом закону, најкасније 5 дана од настанка промене.

Одредбом члана 76. став 1. тачка 3. истог закона, прописано је да кориснику новчане накнаде престаје право на новчану накнаду, ако не обавести Националну службу у року од 5 дана о промени која је услов или основ за стицање, остваривање или престанак права на новчану накнаду.

Имајући у виду наведено, правилно је и по оцени суда, поступио тужени када је одбио жалбу тужиоца, дајући за донету одлуку правилне разлоге. Ово са разлога што је у проведеном управном поступку утврђено да је тужилац за време док му је било признато право на новчану накнаду засновнао радни однос, о којој чињеници није обавести Националну службу за запошљавање, а што је био дужан сагласно одредби члана 76. став 1. тачка 3. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, коју чињеницу тужилац и не спори.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.04.2022. године, 10 У 7563/19

Записничар
Ксенија Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Вера Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС